

לפרשת תצוה (1)

א. הוראות הבניה של משכן אלהים כבר ניתנו, הגיע תורו של הגורם האנושי – אהרון ובניו. כל פרט במראה הכהנים ובמדיהם ניתן למשה, כדי ליישמו ולהנחילו לדורות הבאים. גם "טקס המעבר" אל הקדושה מתואר בהרחבה, וממנו נלמד כיצד הופך אדם פשוט למשרת בקודש.

ב. וְאֶת-הָאֵיל הָאֶחָד, תִּקַּח; וְסָמְכוּ אֶהָרֶן וּבְנָיו, אֶת-יְדֵיהֶם--עַל-רֹאשׁ הָאֵיל. וְשִׁחַטְתָּ, אֶת-הָאֵיל; וְלָקַחְתָּ, אֶת-דָּמּוֹ, וְזָרַקְתָּ עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב. וְאֶת-הָאֵיל--תִּנְתַּחֵם, לְנִתְחָיו; וְרִחַצְתָּ קַרְבּוֹ וּכְרָעָיו, וְנִתַּחֵם עַל-נִתְחָיו וְעַל-רֹאשׁוֹ. וְהִקְטַרְתָּ אֶת-כָּל-הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַה, עַל-הָאֵיל הַזֶּה; וְרִיחַ נִיחֹחַ, אֲשֶׁה לַה' הוּא. וְלָקַחְתָּ, אֶת-הָאֵיל הַשֵּׁנִי; וְסָמְךָ אֶהָרֶן וּבְנָיו אֶת-יְדֵיהֶם, עַל-רֹאשׁ הָאֵיל. וְשִׁחַטְתָּ אֶת-הָאֵיל, וְלָקַחְתָּ מִדָּמּוֹ וְנִתַּחֵם עַל-תַּנּוּךְ אֵזֶן אֶהָרֶן וְעַל-תַּנּוּךְ אֵזֶן בְּנָיו הַיְמָנִית, וְעַל-בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית, וְעַל-בֶּהֶן רִגְלָם הַיְמָנִית; וְזָרַקְתָּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ, סָבִיב. וְלָקַחְתָּ מִן-הַדָּם אֲשֶׁר עַל-הַמִּזְבֵּחַ, וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה, וְהִזִּיתָ עַל-אֶהָרֶן וְעַל-בְּגָדָיו, וְעַל-בְּנָיו וְעַל-בְּגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ; וְקָדַשׁ הוּא וּבְגָדָיו, וּבְנָיו וּבְגָדֵי בְנָיו אֹתוֹ. [שמות כ"ט, 15 – 21]

ג. דם על הידיים. דם על הרגליים. דם על תנוך האוזן. דם ניתז על הבגדים. דם על האב. דם על הבנים. כך מתקדשים כהנים עבריים. ובמה נקדש אנו את חיינו?

ד. הקטלוג האדום של המילה שקיעה / רוני סומק

מְשׁוֹרֵר צְרַפְתִּי רוֹאָה שְׁמֵשׁ מְאֲדִימָה
וְסוֹחֵט מְעַנְבֵי הַעֲנָנִים אֶת צֶבַע הַיָּיִן.
מְשׁוֹרֵר אֲנִגְלִי מְדַמָּה אוֹתָהּ לְשׁוֹשׁן
וְהַעֲבִרֵי לְדָם.
הוּ אֲרָצִי, אֲרָץ הַנוֹעֶצֶת שְׁפָתַיִם קְנִיבְלִיּוֹת בְּצוֹאָרָה תְּבִתּוּלִי
שֶׁל הַשְּׁקִיעָה,
מְשׁוֹטֵי הַפַּחַד תִּפְוֹרִים לְאֲרָךְ זְרוּעוֹתַי
וְאֲנִי, בְּתַבַּת חַיִּי, חוֹתֵר כְּמוֹ נֶחַ
לְעֵבֶר אֲרָרֵט.